

SJÓNVARPIÐ

FRÍGGJADAGUR

Fríggjadag kl. 20.55

Rætturin at vera menniskja

Sjónleikarin Ole Møllegaard framførir ein monolog hjá høvundanum Carsten Jensen

Mannarættindini í framtíðini. Hetta er eitt av evnunum, sum verða umrødd í hesi sendingini. Visindaligar kanningar um, hvussu lívið varð til, halda fram.

Fríggjadag kl. 20.30

Hjún

Enskur skemtileikur um hjúnini Fields, sum ikki longur hava smábørn í

húsinum, og sum tí skulu til at liva uppá ein annan máta enn higartil.

William er í penganeyð, og vil selja húsin, og mong eru tey, sum vilja forða honum í tí.

Fríggjadag kl. 21.30

Olivia Newton-John og John Travolta sum tað unga parið í filminum »Grease« frá 1977

Grease

Eftir væleydnaða filmen »Saturday Night Fever« spældi John Travolta hendan tónleika- og dansifilm, har hann hevur leiklutin sum næmingurin Danny.

Vit eru í Californiu, har Danny er leiðarin fyri einum bólki av óvanliga bilglaðum ungfólki. Danny fær eitt ógvuliga gott eyga á hina ungu Sandy (Olivia Newton-John) sum er úr Australiu.

Danny hevur lívað sum friur fuglur, og er tað ógvuliga torført at broyta

seg, og hetta førir til nógv misstilljingar millum hesi bæði.

Fríggjadag kl. 23.15

Rottufellán

Enskur filmur. Í Belfast skal ein ungur katolikkur, sum er illtonktur fyri at vera limur í IRA, verða

avhoyrdur.

Politiið roynir at seta einu fellu fyri honum.

ÚTVARPSUMMÆLI

Elin S. Jacobsen skrivur

Í Fiskivinnutáttinum hesa vikuna tosaðu teir m.a. um lönarskipanir á flakavirkjum og um møguleikarnar fyri at gjalda fasta minstløn til arbeiðsfólkið. Semja tykist at vera um, at neyðugt er at gera okkurt munagott fyri at gera hetta arbeiði betur dámt og meira virt, tí sum er hava flakavirkini ilt við at fáa fólk at stóðast, um nakað annað arbeiði stendur teimum í boði, summi hava ilt við at fáa nóg mikið av fólki. Spurningarnir, hvi so er, eru nógvir og ógreiðir, uppskot til ábøtur fleiri. Evnið átti at verið tikið upp aftur og gjørt til eina longri sending, sjónarmið hjá øllum avvarðandi tikin fram.

Um Fiskivinnutáttin kann annars sigast, at har verða nógvir ymisk aktuell mál havd á lofti. Í summum fórum skalt tú hava nøkulunda gott skil á evninum fyri at fáa nakað burtúr, í øðrum fórum av meira almennum áhuga. Sendingarnar, eisini endursendingarnar, verða

altíð útvarpaðar í vanligari arbeiðstíð, men kanska leiðslan á flakavirkjum, skipum og aðrastaðni syrgir fyri, at arbeiðsfólkið fær høvi at lurta eftir teimum.

Leygardagurin var kvinnudagur, eisini í útvarpinum. Allar sendingar høvdu kvinnur lagt til rættis, og útvarpið var í allar mátar øðrvísi henda dagin. Tó slapp Jálgrím Hilduberg at siga »ja« til spurningin um allar kúlurnar vóru í lagi, áðrenn teir drógu V4, Niels Pauli Danielsen slapp at endurtaka orð síni um »mammuløn«, og Jógvan Arge útvarpaði hönðbóltsdystin í Vestmanna. Teknikkurin sveik, tá ið setast skuldi yvir til Vestmanna, men Jógvan dugdi at lofta tí: høvdu kvinnurnar eisini staðið fyri teknikkinum, hevði tað kanska riggað betur, heit hann fyri.

Tónleikurin var øðrvísi, sum kvinnurnar, sum vendu plátum, valdu. Eisini tíðindini vóru øðrvísi: á middegi samandráttur av

fyrilestrum á kvinnuráðstevnunum, um kveldið fingur vit at vita, hvussu íslenskar kvinnur hildu aljóða kvinnudagin, og samrøða var við ein av fyrirreikarunum til mótmælisingu um konufólkaklón í Íslandi. Av tí sama var minni tíð til at greiða frá kríggi, morðum og vanlukkum, sum annars vanligar eru aðaltáttur in tíðindasendingunum. Fleiri ferðir um dagin var sett yvir til Norðurlandahúsið, og tað virkað sera professiónelt og setti ein serligan dám á dagin. Ivaleyst eisini á prátið við døgurða- og náttúrðaborðið í ngvum húsum, meðan útvarpið var frá. Kanska bœtti tað eisini um misnøgdina við, at mannfólk ikki høvdu atgongd til kvinnustevnuna. Vónandi hava teir lurtað væl eftir!

Tað hevði kanska verið eitt hugskot at roynt ein dagin at latið børn sloppið framat á sama hátt at gera útvarpsendingar. Tað hevur danska útvarpið roynt við góðum úrsliti.

SJÓNVARPSUMMÆLI

Johan Samuelsen skrivur

Sunnukveldið fingur vit høvi til at siggja, hvat fór fram á ráðhúsinum í Keypmannahavn, tá nývaldi formaður Norðurlandaráðsins Anker Jørgensen handaði føroying og íslendingi ávikavist bókmenta- og tónleikaheiðursløn ráðsins 1986. Hetta var stórtingin lóta fyri okkum her í Norðurlantshavi, og gelddust vit saman við teimum báðum, og hóast vit høvdu hoyrt meginpartin fyrr í útvarpinum, so setti ein seg fegin aftur á stólinum fyri bæði at siggja og hoyra hesa løtuna enn einaferð. Arni Geregelsen sum tíðindamaður og Ragnar Joensen sum myndatákari vóru farnir til Keypmannahavnar m.a. í hesum somu ørindum, at vera við til fagnaðarløtuna, og eg haldi, at tað er í lagi, undir vissum treytum, at SVF luttekur, tá sovorðnar stórhendingar fara fram í mentunarekinum. Alt tað almenna hóvastákið var sum tað skuldi vera, grundgevingar fyri heiðurslønirnar v.m. Men í aðrar mátar varð hyggjarin hin stóri Svarti-Per. Samrøðan aftaná handanina, sum Arni hevði við Róa, var sera lítið útdjúpani,

ikk eitt orð um yrkingasavnið »Likasum«, sum lá til grund fyri øllum, men heldur óviðkomandi prát um skúlagongd í Hoyðølum fyrst í sektiárunum hjá teimum báðum, um Rói longu tá var »bevistur«, hvat tað so enn merkir, um 1968 ættarliðið o.s.fr. Arni var illa fyrirreikaður, svarini hjá Róa vóru hareftir — hetta má vera tað sum danir kalla, ein sluttur fyri ein slatur. Og myndagóðskan var vónalig — og so eitt brot í svart/hvítum, hvi nú tað? Alt samaumtikið, hasin elddópurin hjá hasum báðum feðgunum uttanlands var vónaligur. Og spurningurin er, um ikki Danmarks Radio, eftir áheitan, hevði gjørt eina nógvr meiri hugtakandi og áhugaverða sending einsamalt, og so í staðin latið Arna og Ragnar sitið heima á rókini í friði. Skal SVF vera við har nakað hendir, so mugu krøvini til sjónvarpsmannina vera, at stóðir er í lagi! Og hetta er so aftur ein óbeinleiðis áminning á okkara politikarar um tað kostar at senda sjónvarpsfólk av landinum, hetta er ikki sum tá útvarpsmaðurin fer avstað við

mikrofonini, og tað er so ivaleyst ein av orsökunum til, at tað bleiv so vónaligt, sum tað bleiv.

Barnasendingarnar seinastu týskveldini hava verið úr Noregi. Vit hava sæð 5 børn ymsa staðni frá úr landinum, sum eru tilvildarlíga vald, og hesi hava vist hvussu gerandisdagar teirra er saman við vinum og kenningum. Hetta hava verið áhugaverdar sendingar hjá børnum her á landi at fylgt við í og sæð, hvussu leikbrøður og leiksystrar búleikast har yviri.

Til viðgerðar í Litlatingi hesaferð var uppskot landsstýrisins um tollfriðslubúðina vesturi á flogvøllinum í Vágum. Vilhelm Johannessen og Pauli Ellefson vóru í andglettinum saman við Finnboğa, men nýtt kom onki fram har, og kjakið var vatndeyvt, sum tað plagdi. Pauli vaskaði hendur sum vant, og greiddi frá, at hann hevði onki gjørt við málið tey 4 árin hann sat í Tinganesi — víldi og hevði ikki hug at gera nakað við tað — og so við og við verður hettu æviga hjálparloysi júst eyðkenni hansara í føroyskum politikki. Synd í maninum...